

I den här boken finns bland annat:

Danne, som boken handlar om

Emil, Dannes kompis

Abdul och Micke, killar i Dannes klass

Katja, som Danne är kär i

Zaida, Katjas kompis

1

– Danne, kom igen! Hoppa då!

Det är Emil som ropar från poolen. Jag står på trampolinen, högt ovanför.

Hela klassen tittar på mig. Det känns så i alla fall.

Mest känns det som att Katja tittar.

Det borde räcka för att få mig att hoppa.

Jag vill visa henne att jag vågar, men jag visar bara hur feg jag är. Och hur ful jag är i badbyxor.

Jag har långa, tunna ben och smal överkropp. Mina armar är beniga, som på ett skelett.

Mamma säger att jag kommer att bli lika lång och snygg som pappa när jag blir äldre. Nu är jag bara lång.

– Men hoppa för fan! skriker Emil.

– Nu lägger du av, Emill! ryter vår gympalärare Sten.

Sten tycker inte att man ska svära på lektionerna.

Jag tar mig ner från trampolinen.

Alltså, jag hoppar inte, utan jag klättrar nerför stegen.

Någon buar och någon annan fnissar, men inte högt. Om Sten hör, kommer han att tjata om att man inte får göra så mot sina kompisar.

Sten tror att alla i klassen är kompisar. Men det är vi inte. För det här är verkligheten, inte något barnprogram på teve.

På väg till bänken bredvid poolen går jag förbi Katja.

Våra blickar möts i en rekordlång sekund. Hon ler lite, kanske åt hur feg jag är. Jag känner mig otroligt dum.

I duschen kastar Emil sina blöta badbyxor i ansiktet på mig. Så himla äckligt.

– Fan, Dannel! säger Emil. Du måste skärpa dig. Du är så jävla feg.

Sten är inte här just nu, så Emil kan svära hur mycket han vill.

Och han har rätt. Jag är nog fegast i världen.